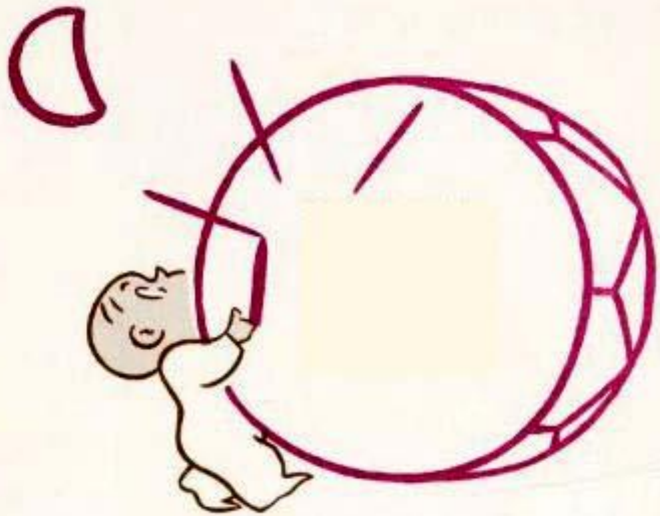

हॅरोल्डची सर्कस

क्रॉकेट जॉन्सन

मराठी: अश्विनी बर्वे

हॅरोल्डची सर्कस

क्रॉकेट जॉन्सन

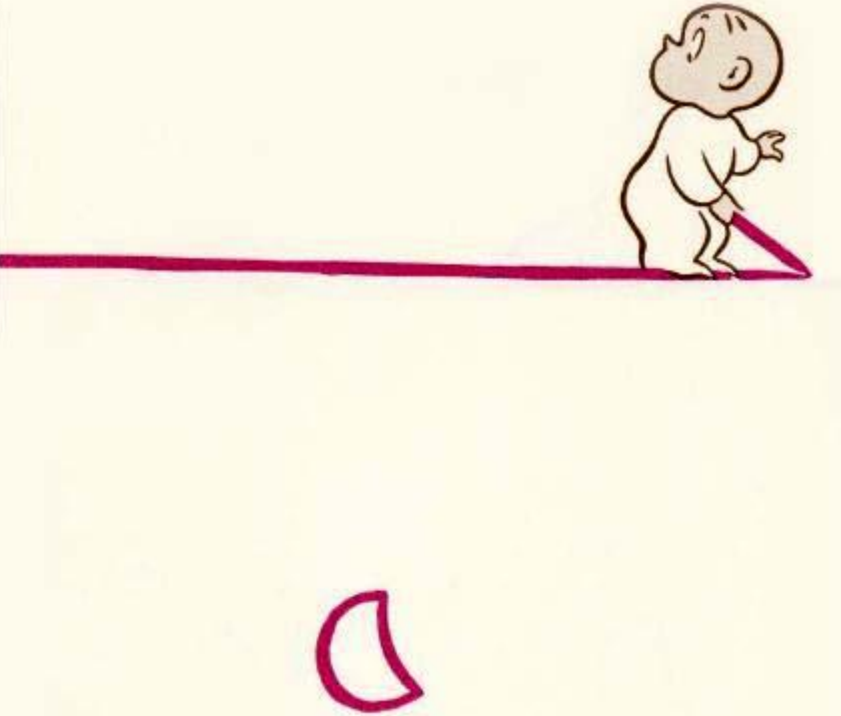
मराठी: अश्विनी बर्वे

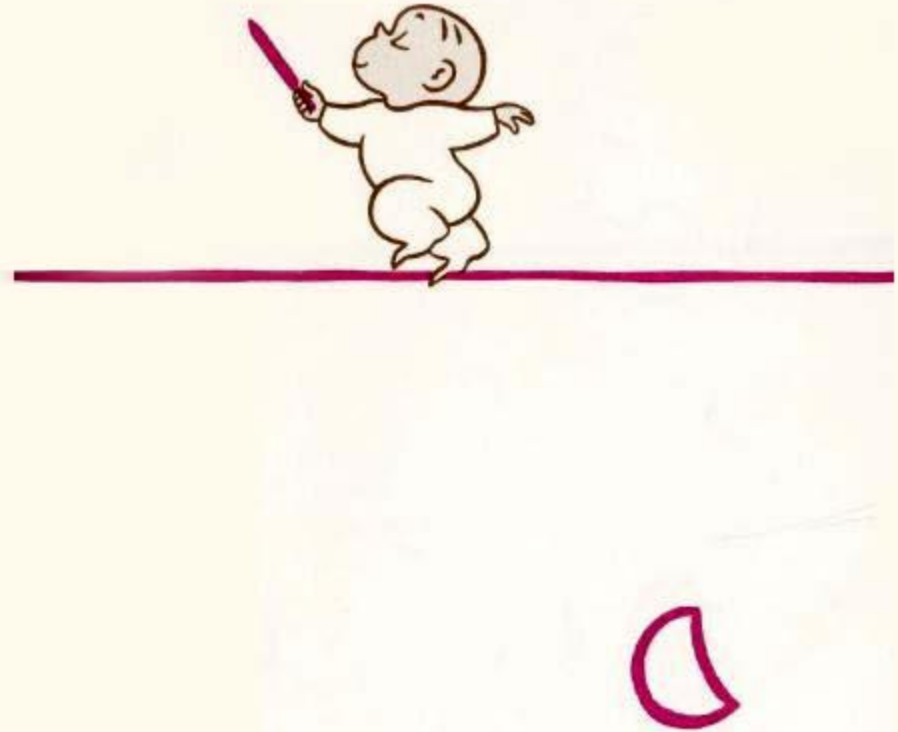

एका चांदण्या रात्री, तो हे करू शकतो हे मुख्यत्वे सिद्ध करण्यासाठी, हॅरोल्ड दोरीवर चालायला गेला.

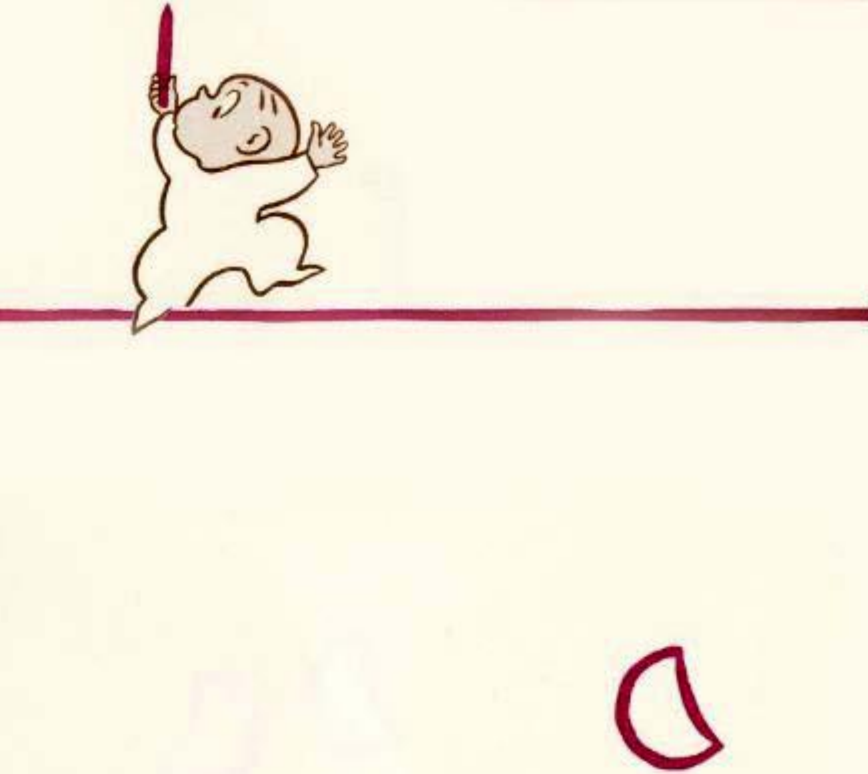

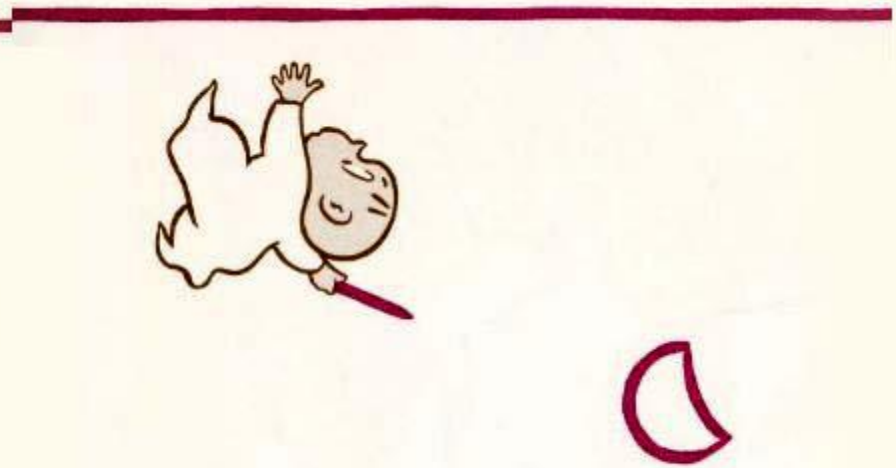
दोरी घट्ट आणि सरळ बांधली आहे याची खात्री केली, जेणेकरून ती झुलणार नाही.

तो त्यावरून सहजपणे उड्या मारत होता, सर्कसमधील इतरांपेक्षा खूप उंचावर दोरीवर चालणाऱ्या कलाकारासारखी त्याला त्यात मजा वाटत होती.

जोपर्यंत त्याचा तोल जात नाही तोपर्यंत तो दोरीवर चालत राहिला. तरंगत्या दोरीवरून पडणेही सोपे असते. तो निश्चिंत राहिला.

हातात जांभळा खडू घट्ट धरून,
हॅरोल्ड धडपडत खाली पडला.

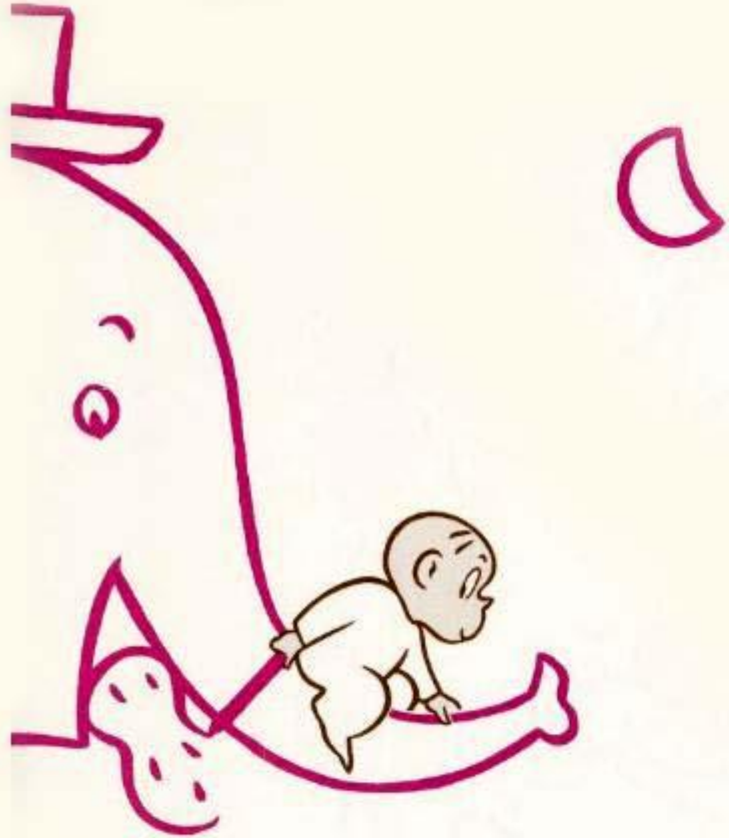
हातात जांभळा खडू घट्ट धरून,
हॅरोल्ड धडपडत खाली पडला.

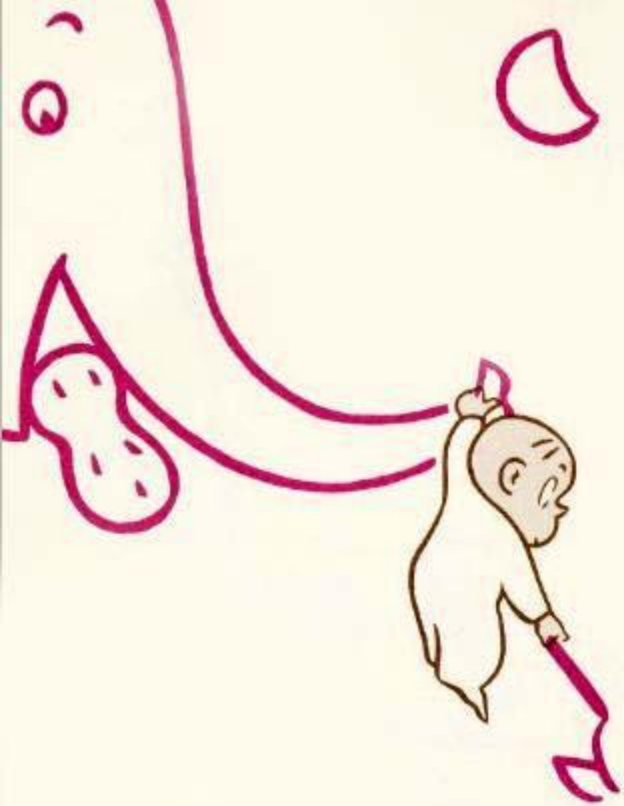

सुदैवाने, त्याच्या खाली एक आरामदायक
वाटणारा वळणदार भाग होता.

आणि तो एका हत्तीच्या सोंडेवर
उतरला. 'काय छान युक्ती आहे,' असा
विचार करत त्याने हत्तीला एक मोठा
शेंगदाणा बक्षीस म्हणून दिला.

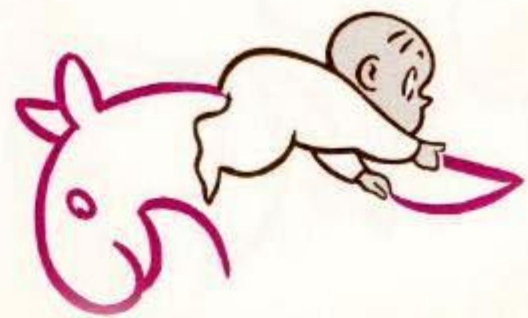

हत्ती खूप उंच प्राणी आहेत. हॅरोल्ड अजूनही जमिनीपासून खूप उंच होता. म्हणून तो हत्तीच्या सोंडेवरून एका लहान प्राण्याच्या मानेवर झोका घेत खाली उतरला.

तो एक सुंदर, उत्तम प्रशिक्षित सर्कसचा घोडा होता आणि हॅरोल्डने त्याला सहजपणे जलद चालीवर आणले.

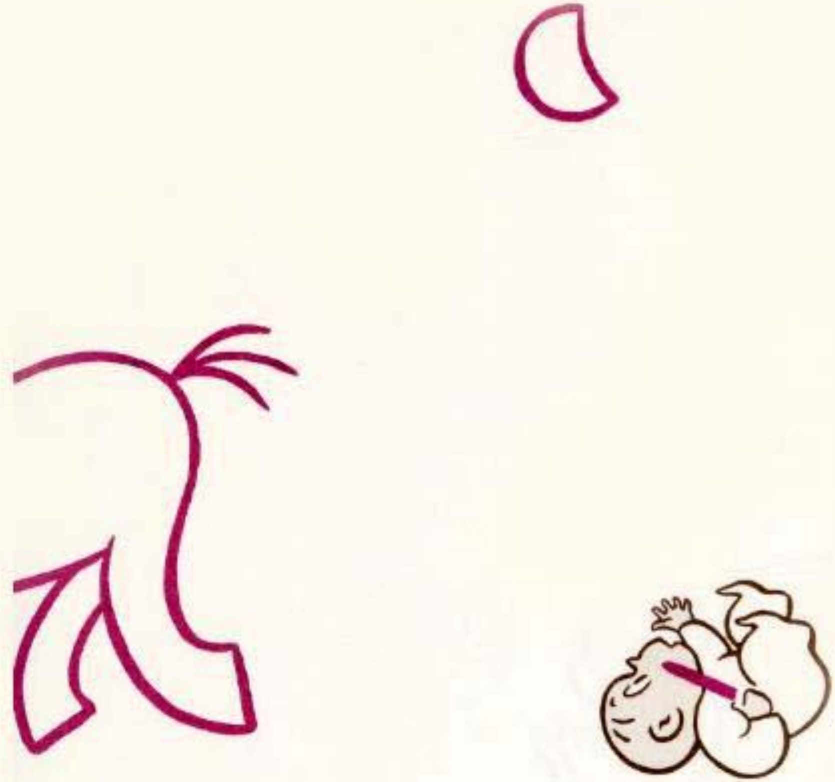
शिवाय त्या सर्कशीतल्या घोड्यावर
कोणतेही खोगीर नव्हते.

.

आपला घोड्यावरील कसरतीचा खेळ
संपल्यावर तो डौलदारपणे
घोड्यावरून खाली उतरला.

पडल्याने त्याला थोडी लाज
वाटली पण मग, एक हास्यास्पद
कोलांटउडी मारली.

त्याच्या पडण्यावर कोणी हसण्यापूर्वीच
हॅरोल्डने आपण विदूषकी करामती
करत होतो असे भासवले.

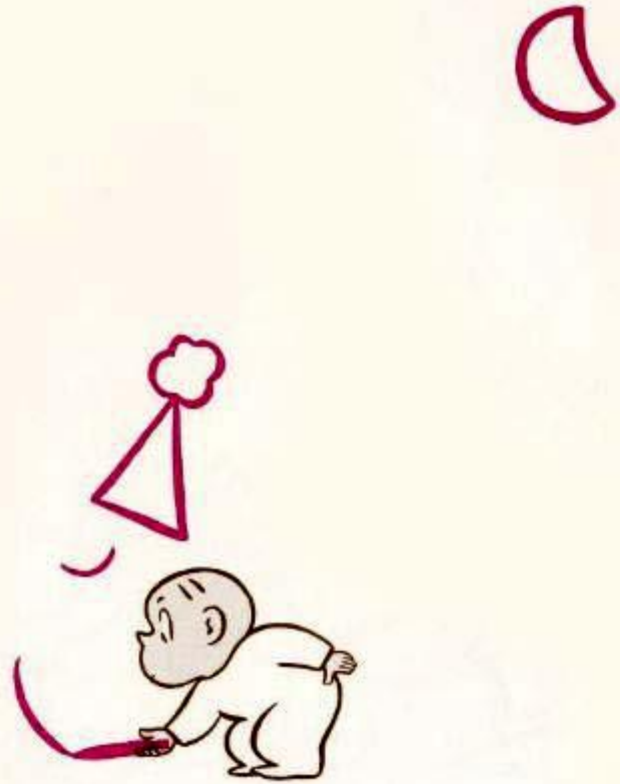

त्याने पटकन विदूषकाची टोपी घातली.

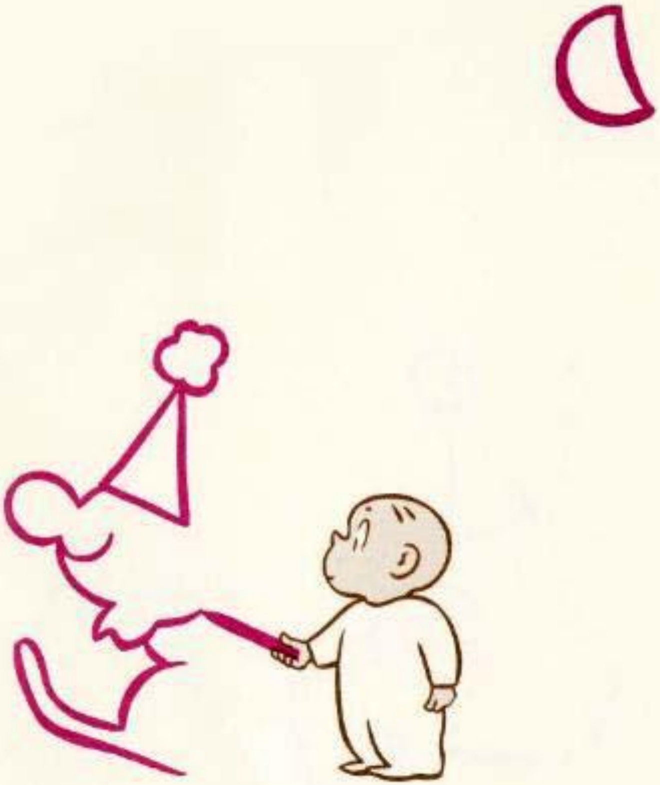

त्याने चेहऱ्यावर विदूषकासारखे हास्य आणले. आणि शेवटी त्याने ती टोपी आणि ते हास्य काढून टाकले. तो विदूषकासारख्या करामती करू लागला.

आणि त्याने ते विदूषकाला परत दिले.

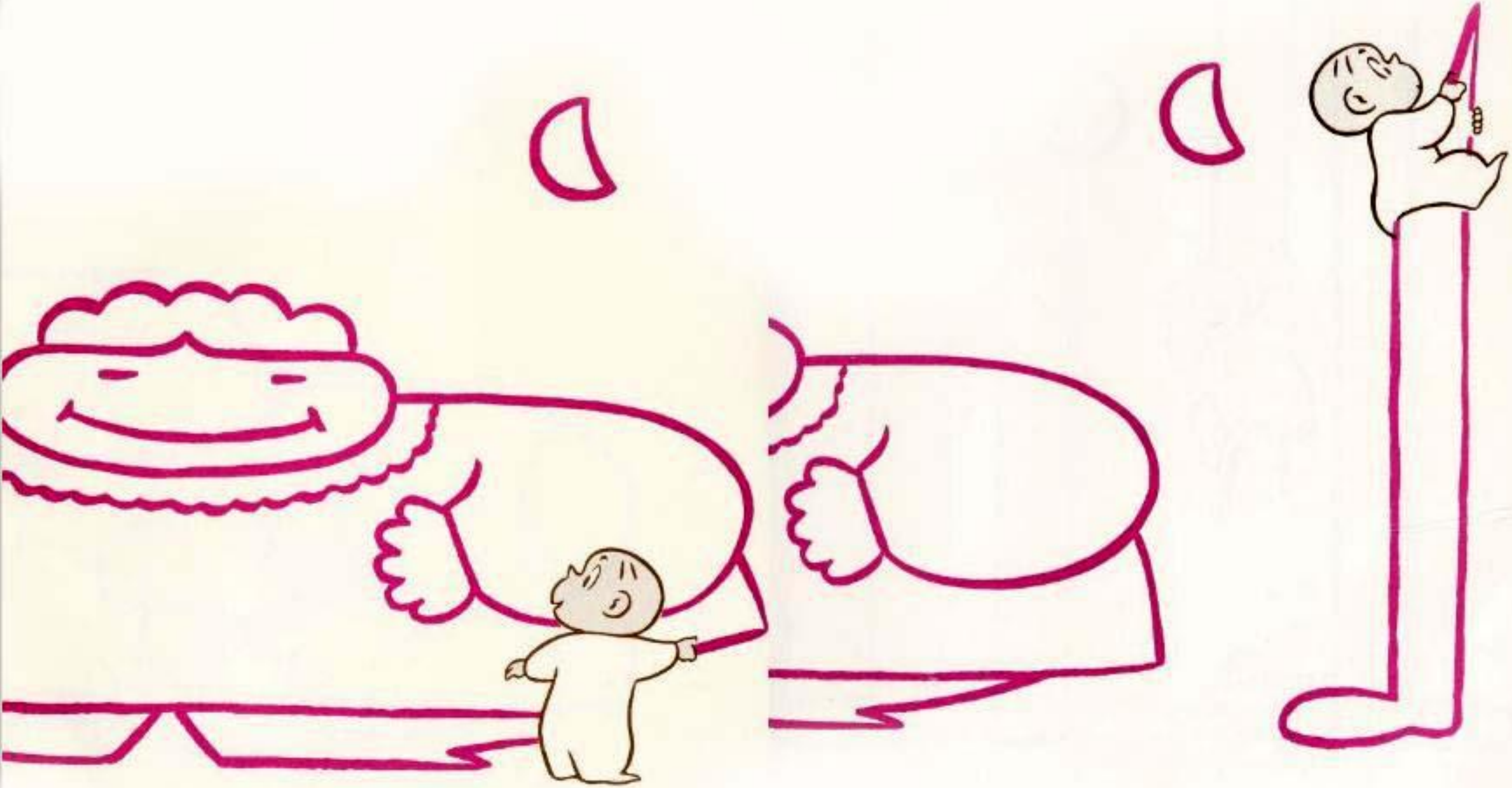
खरा विदूषक फारच विनोदी होता.
आणि हॅरॉल्ड त्याच्यावर
खळखळून हसत होता.

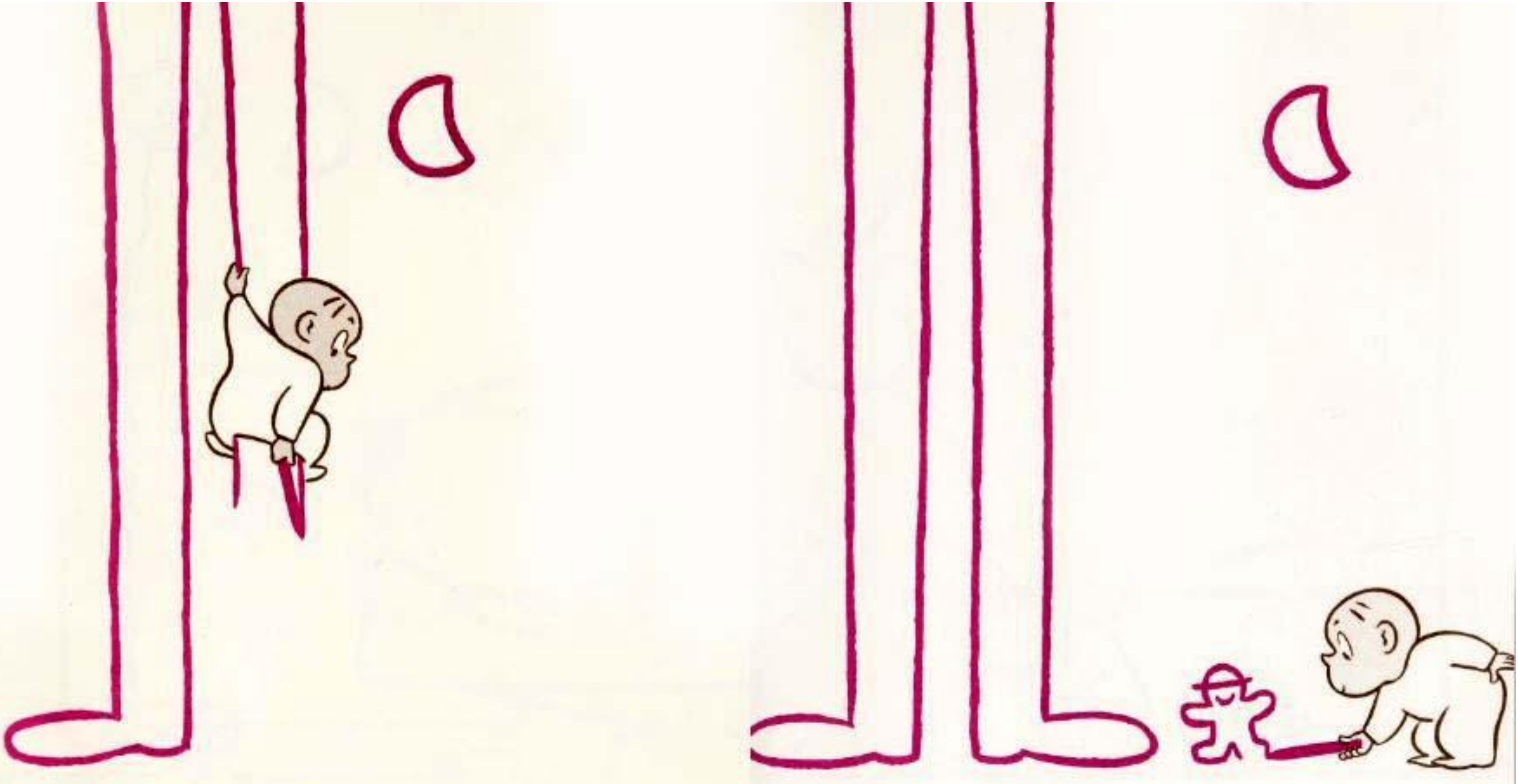
हॅरोल्ड स्वतःशीच म्हणाला,
की कदाचित त्याने आयुष्यात
पाहिलेला हा सर्वोत्तम सर्कस होती.

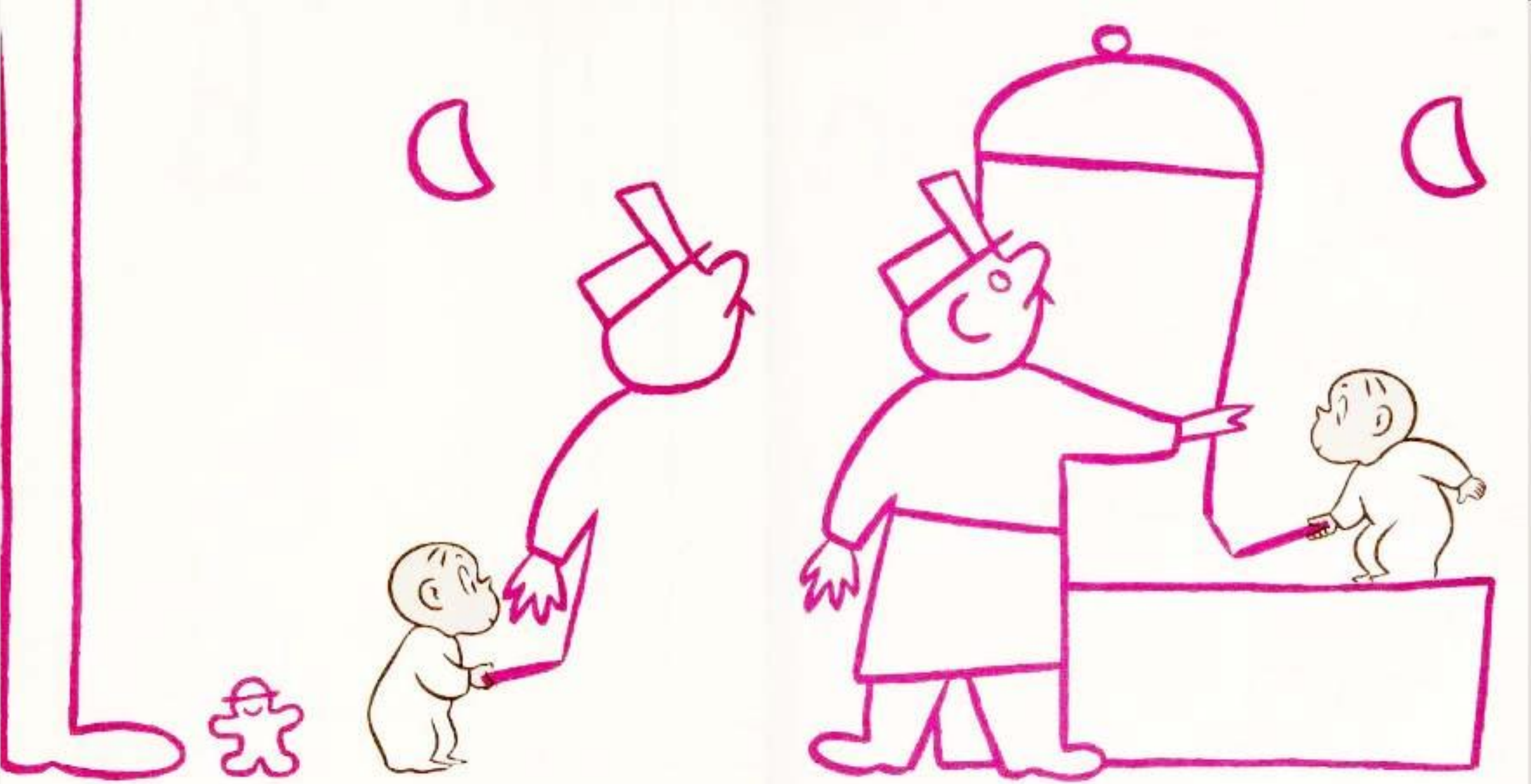
सर्व सर्कसप्रमाणे, त्यातही एक जाड बाई होती.

आणि सोबत एक खूप उंच होता .

एक माणूस खूपच बुटका होता.

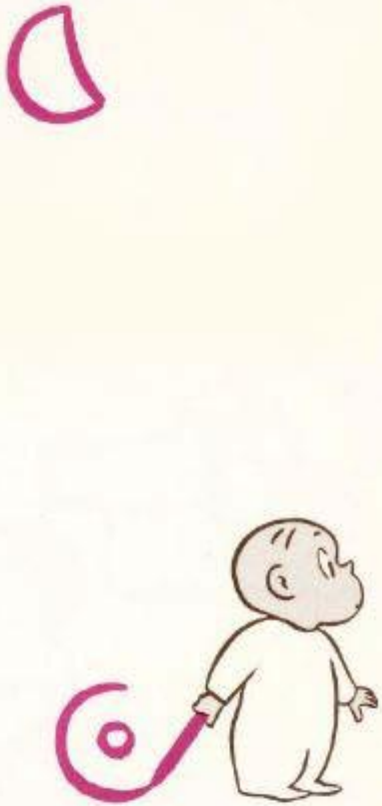

तिथे आणखी एक माणूस होता,
लिंबूपाणी विकणारा. त्याच्याकडे
लिंबूपाण्याची एक मोठी टाकी होती.

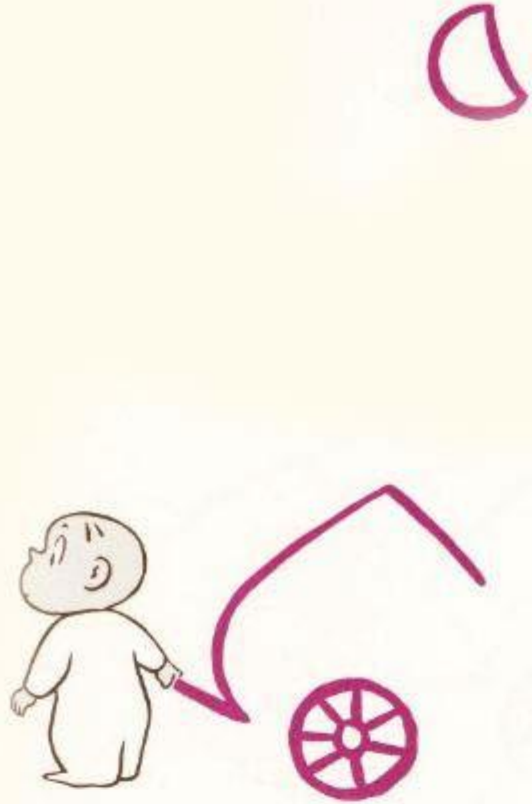

हॅरोल्ड स्ट्रॉने ते प्यायला थांबला.
ते खूपच ताजेतवाने करणारे होते.

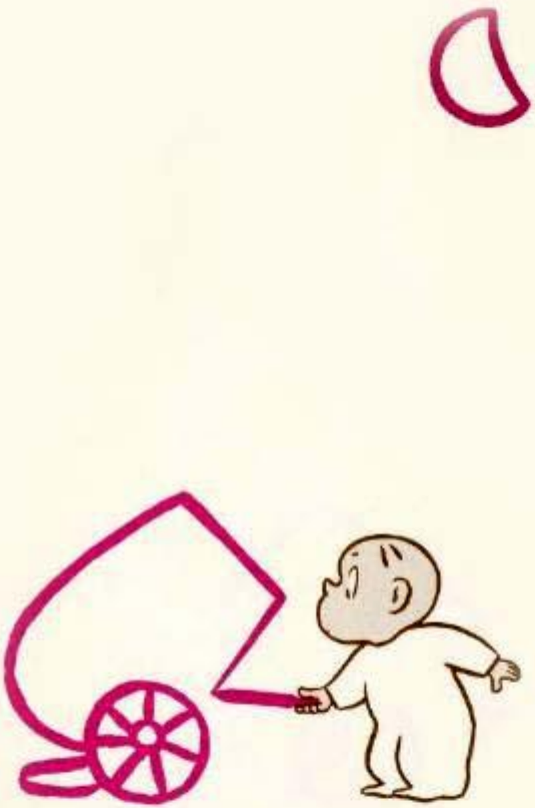
त्याने पेयाचे पैसे देण्यासाठी काउंटरवर काही
पैसे ठेवले आणि तो तोफेतून उडवल्या
जाणाऱ्या माणसाला शोधत पुढे निघून गेला.

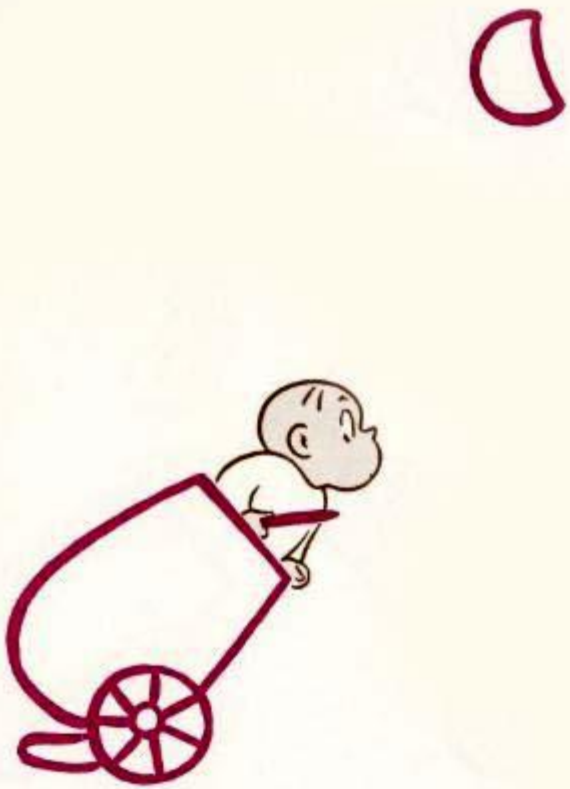
तोफेतून फेकलेला माणूस कसा दिसेल
याबद्दल हॅरोल्डला खात्री नव्हती.

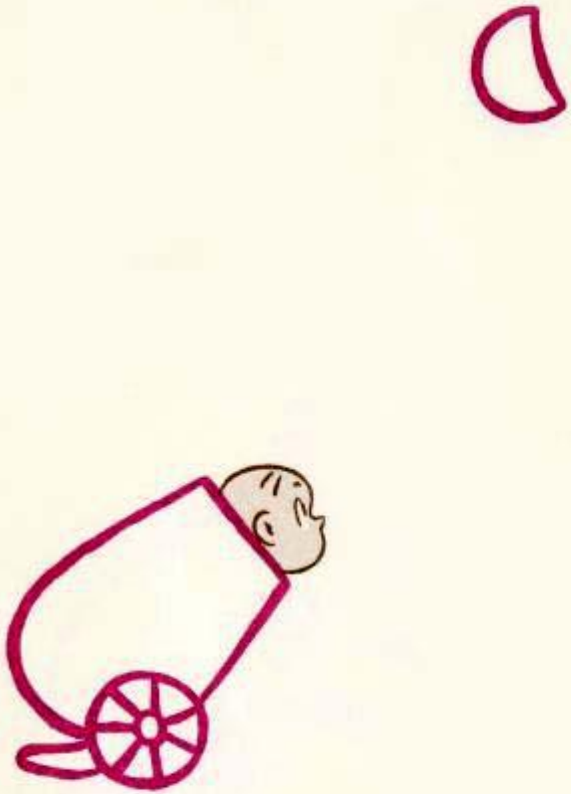
पण, तसंही, तो तिथे नव्हता,
जरी तोफ जवळजवळ तयार होती.

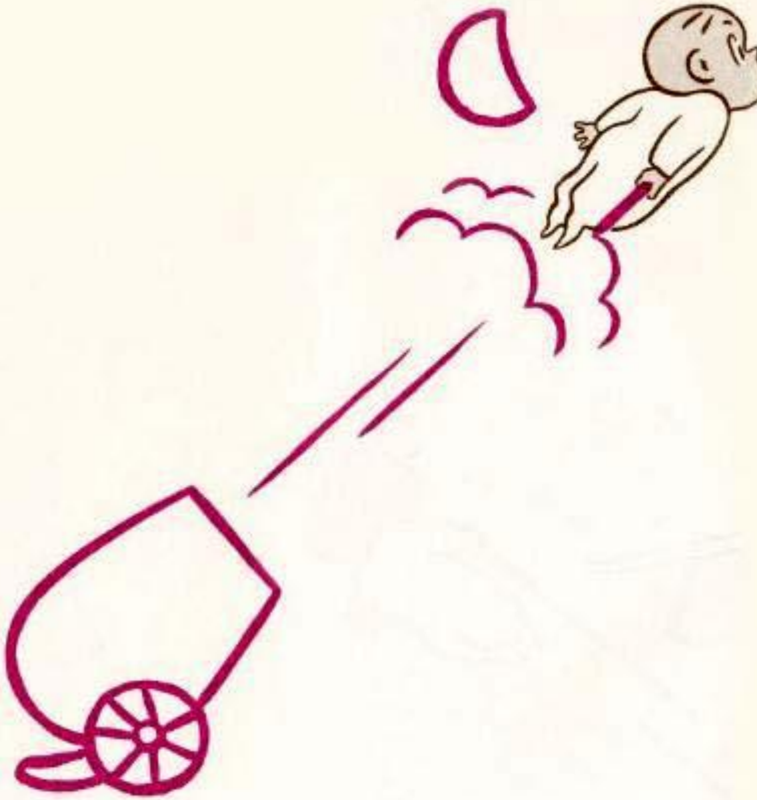
सर्कस थांबू शकत नाही.
करण्यासारखा एकच मार्ग होता.

त्या तोफेत हॅरोल्ड अगदी
व्यवस्थित बसला.

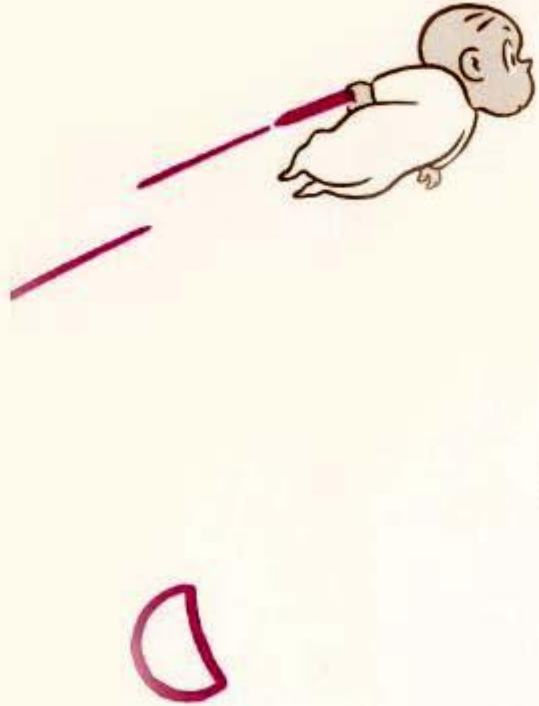
तो त्यात अडकला.

आणि तो त्यातून बाहेर पडला.

तो वेगाने वर गेला..

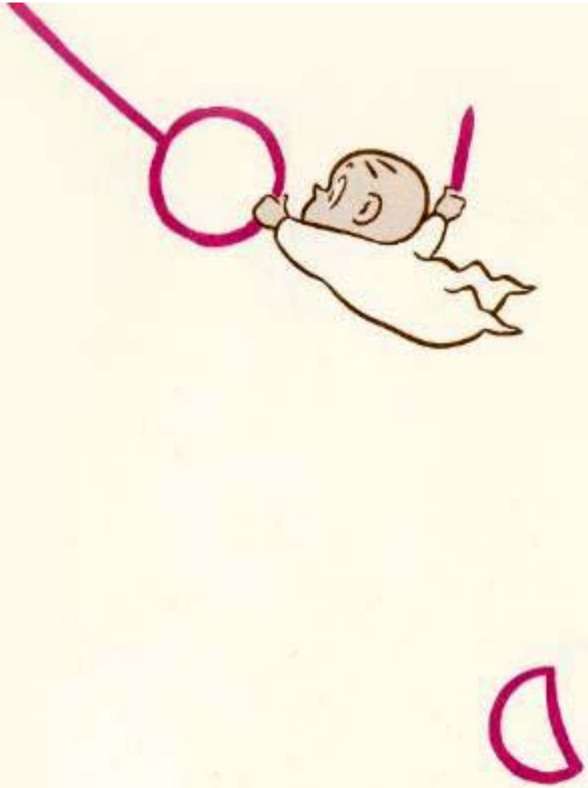
तो सर्कसच्या शिखरावर पोहोचला,
जिथे ट्रॅपीझ आणि फ्लाइंग रिंग्ज आहेत.

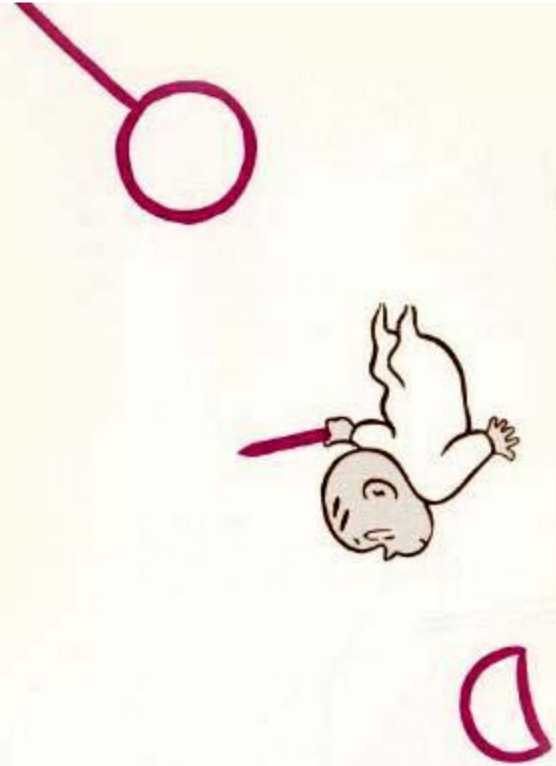
त्याने हात पुढे केला.

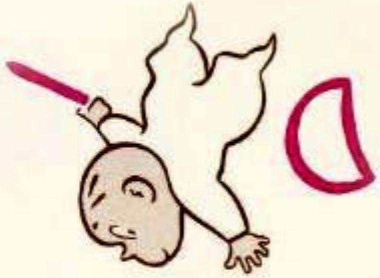
त्याने उडणारी रिंग पकडली.

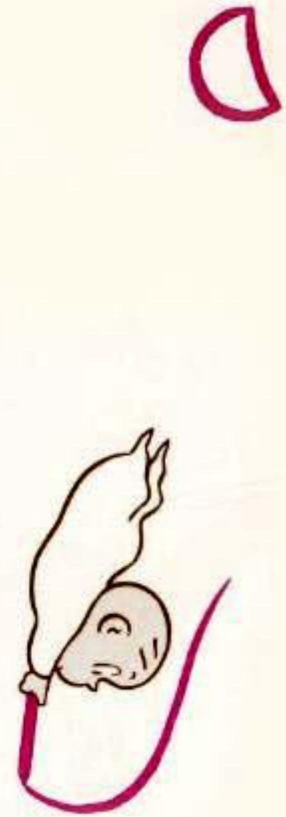
तो त्यावर वेगाने झोके घेऊ लागला...

त्याने हात सोडला, हवेत एक
आश्चर्यकारक कोलांटी उडी मारली
आणि सरळ खाली झेप घेतली.

त्याला खात्री होती की हत्ती
त्याच्या खालीच असेल.

पुन्हा एकदा, त्याला सावरण्यासाठी
एक आश्वासक वळण आले.

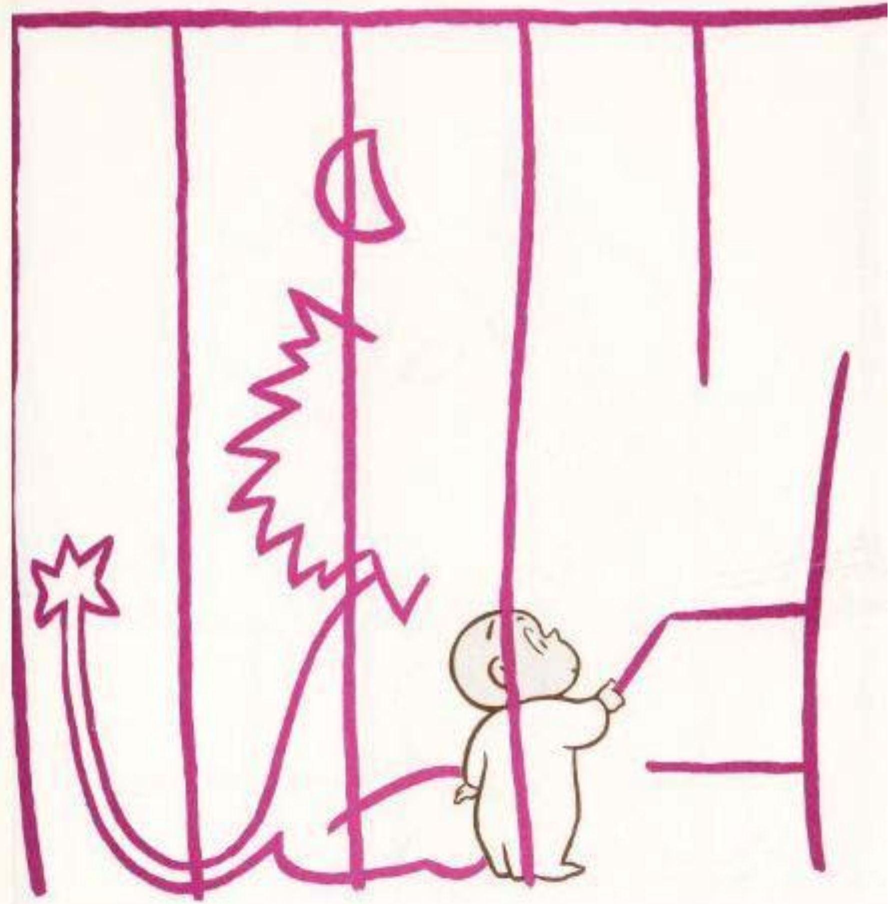
पण तो अनपेक्षितपणे जोरात खाली
आदळला. ही काही हत्तीची सोंड नव्हती.

ती सिंहाची शेपटी होती. कोणास ठाऊक
कसा एक सिंह सर्कसमध्ये सुटला होता.

कोणाला धोका
कळण्याआधी आणि ते
जागृत होण्याआधी हॅरोल्ड
सिंहाला पिंजऱ्यात
ठेवण्याच्या कामाला लागला,
तो स्वतः पिंजऱ्यात एक
रिंग मास्टर म्हणून बसला
होता.

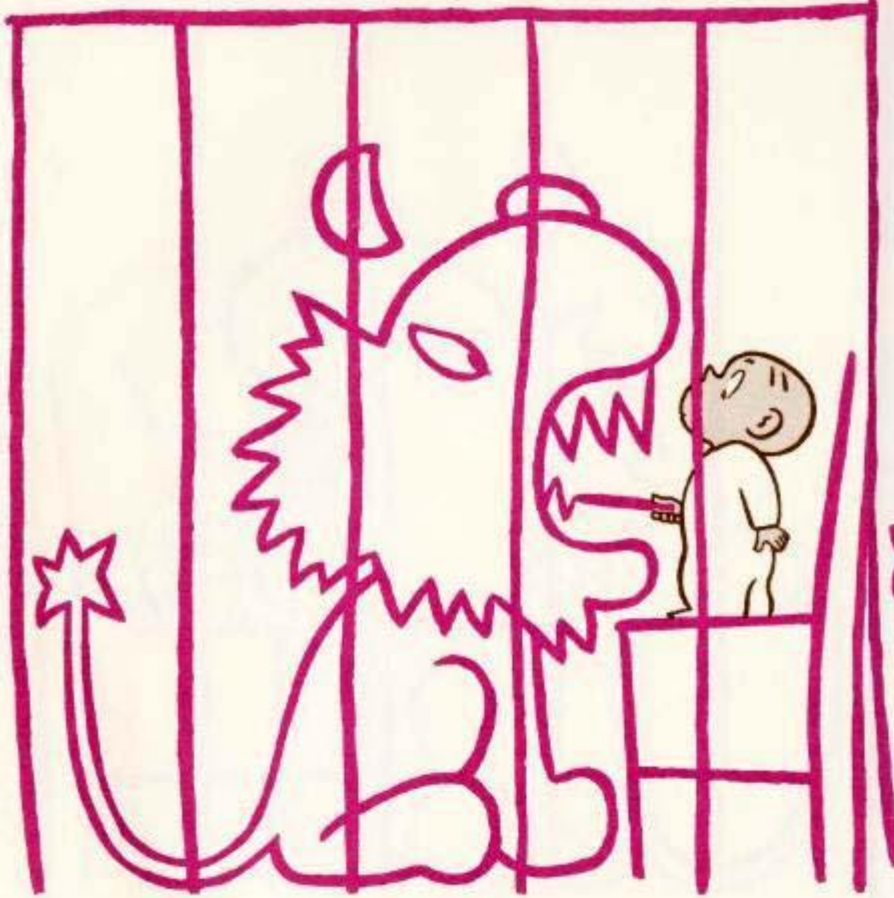
.

मग एका शूर सिंह प्रशिक्षकाच्या भूमिकेत
जाऊन हॅरोल्ड सिंहाला सामोरा गेला.

हॅरोल्डने भीतीचा कणभर विचार न करता
स्वतःचे डोके सिंहाच्या तोंडात घातले.

त्याने सिंहाच्या जबड्यातून स्वतःचे डोके बाहेर काढले
तेव्हा त्याच्या लक्षात आले की सिंहाला मोठे दात आहेत.

मग अचानक त्याचे शौर्य
विसरून हॅरोल्ड घाबरला.

पण त्याच्या स्वतःच्या भावनांना काही महत्त्व नव्हते, सिंहाच्या पिंजऱ्यातून बाहेर पडताना हॅरोल्ड स्वतःशीच म्हणाला. सर्कसमध्ये सर्वात महत्त्वाची गोष्ट म्हणजे प्रेक्षकांना आनंदी करणे.

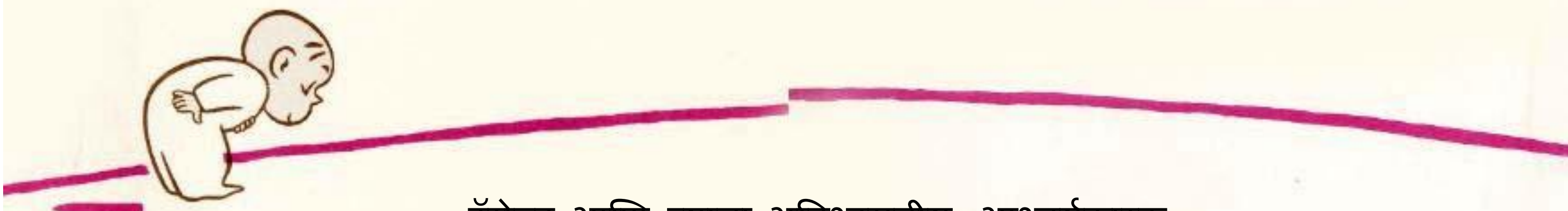

हॅरोल्डने पाहिले की त्याच्या श्रोत्यांमधील प्रत्येकाच्या चेहऱ्यावर साहजिकच आनंदी हास्य होते, कारण त्याने इतक्या लोकांना आनंदित केले होते.

आणि अगदी नम्रपणे वाकत तोही हसला.

हॅरोल्ड आणि त्याचा अविश्वसनीय, आश्चर्यकारक, जादुई जांभळा क्रेयॉन कुठेही जाऊ शकतात आणि काहीही करू शकतात!

समाप्त